

Έλληνες ποιητές και λογοτέχνες

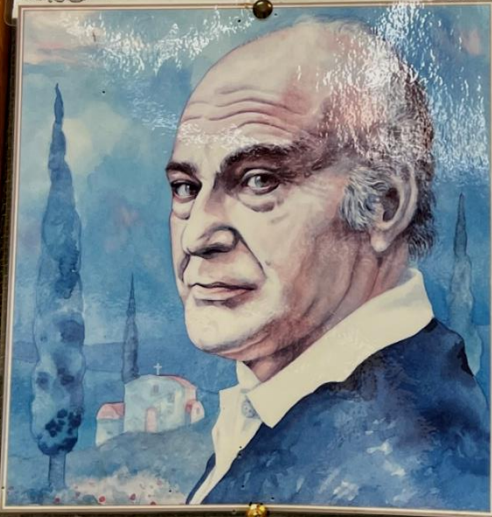

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΕΛΥΤΗΣ

Φιλολογικό φαινόμενο του ποιητή Οδυσσεά Αλεπουδέλη. Γεννήθηκε στο Ηράκλειο της Κρήτης το 1911 και πέθανε στην Αθήνα το 1996. Το 1914 ο Οδυσσεάς Ελύτης μαζί με την οικογένειά του εγκαταστάθηκε στην Αθήνα. Γράφτηκε στη νομική σχολή του Πανεπιστημίου της Αθήνας, αλλά το 1936 εγκαταλείποντας τις πτυχικές εξετάσεις του κατατάσσεται στο στρατό. Το 1937 μετά από φοίτηση στη Σχολή Εφθάρων Αθηνωτικών γίνεται ανθυποσμηστής. Το 1938 απολύθηκε από το Στρατό.

Στο μεταξύ είχε αρχίσει να δημοσιεύει κείμενά του σε αθηναϊκά λογοτεχνικά περιοδικά και το 1939 κυκλοφόρησε μια συγκεντρωτική έκδοση ποιημάτων του, που είχαν κυκλοφορήσει σε λογοεπίδη βιβλία με τίτλο «Προσανατολισμοί». Το 1940 κατατάσσεται ανθυπολοχαγός. Το 1944 πρωτοστάτης στην επανέκδοση του περιοδικού «Νέα Γράμματα». Το 1948 περνάει στο Παρίσι όπου και μένει. Ταξίδεψε σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες και το 1951 γύρισε στην Ελλάδα. Το 1953 διορίστηκε διευθυντής προγράμματος του Εθνικού Ιδρυματος Ραδιοφωνίας. Το 1950 τιμήθηκε με το Α' Κρατικό βραβείο για την ποίηση του. Το 1975 ανακηρύσσεται επίτιμος διδάκτορας της φιλοσοφίας της σχολής στο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης και το 1979 τιμήθηκε με το βραβείο Νόμπελ της λογοτεχνίας. Η ποίηση του Ελύτη «εξελήχθη σε μια απόλυτα προσωπική ποιητική δημιουργία, που τη χαρακτηρίζει ποιητική ενέργεια και συχνά προσέγγιση στη λαϊκή παράδοση. Η μαγεία της ποίησής του είναι ότι μπόρεσε να παντρεύει αρμονικά το όνειρο με την απλή πραγματικότητα της σκληρής ζωής. Ποιητικά κείμενα του Ελύτη έχουν κυκλοφορήσει σε αυτοτελείς εκδόσεις όπως: "Κλειφάρες του αγάστου", "Σποράδες", "Άξιον Εστί" Άσμα κρημικό και πένθιμο για το χαμένο ανθρωπολογικό της Αλβανίας, "Ήλιος ο Ηλιάτορας", "Μαρία Νερέλη" και άλλα πολλά. Έγραψε επίσης πεζογραφήματα όπως "Ο ζωγράφος Θεόδωρος", "Ανοιχτά χαρτιά", "Η μαγεία του Παπαδιαμάντη" και άλλα. Επίσης μετέφρασε ξένους ποιητές. Δεκάδες ποιήματα του Ελύτη έχουν μελοποιηθεί από το Μάνο Χατζηδάκη, Μίκη Θεοδωράκη, Δημήτρη Λάγιο, Ηλία Ανδριόπουλο, Νότη Μαυρουδή και άλλους. Πέθανε στις 18 Μαρτίου σε ηλικία 85 ετών. Η κηδεία του έγινε στο Α' Νεκροταφείο Αθηνών σε στενό κύκλο όπως ζήτησε ο ίδιος.

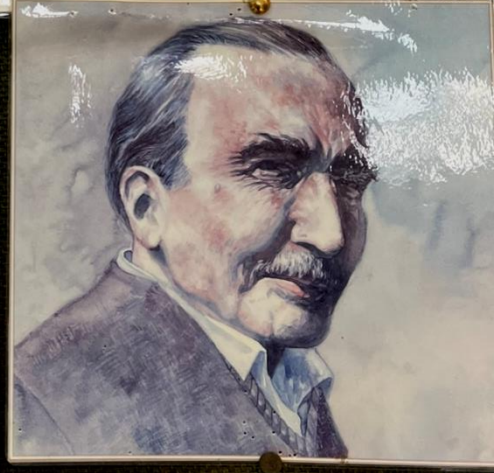

ΝΙΚΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ

Μεγάλος ποιητής και πεζογράφος με παγκόσμια αναγνώριση. Γεννήθηκε στο Ηράκλειο της Κρήτης το 1882 και πέθανε το 1957 στο Φράιμπουργκ της Γερμανίας. Σπούδασε νομική στην Αθήνα και πολιτικές επιστήμες στο Παρίσι. Όταν γύρισε στον τόπο μιας πρωτοφανερώνως σαν λογοτέχνης με διάφορες συμπεριλαμβανόμενες του ο' εφημερίδες και φιλολογικά περιοδικά με το φειδωλόμιο Πέτρος Ψηφοειτής. Εργάστηκε κυρίως σαν δημοσιογράφος.

Για μικρό διάστημα υπηρέτησε σαν ανώτερος υπάλληλος και διατέλεσε υφηγητής της Νομικής σχολής. Ένα μεγάλο μέρος της ζωής του το πέρασε σε ταξίδια στην Ευρώπη, Ρωσία και Απω Ανατολή. Από τα ταξίδια αυτά άντλησε τα θέματα του όπας "Τι είδα στη Ρωσία", "Ταξιδεύοντας", "Ιαπωνία-Κίνα", "Αγγλία", "Ισπανία" κ.α. Μετά την απελευθέρωση της Ελλάδας από την ξενική κατοχή (1941-1944) πήρε μέρος στην πολιτική και έγινε Υπουργός Παιδείας. Βασανιζόμενος από ιδεολογικές, πνευματικές, κοινωνικές και θρησκευτικές ανησυχίες έγραψε τα βιβλία: "Σάλπιγγας δει" και "Ανοικτή". Έγραψε το επικό έργο "Οδύσσεια" αποτελούμενο από 33.333 στίχους. Το βιβλίο αυτό μεταφράστηκε με επιτυχία στην Αμερική. Τα τελευταία χρόνια μένοντας στην Κωική Απέ έγραψε το "Βίος και πολιτεία του Αλέξη Ζορμπά", "Ο καπετάν Μιχάλης", "ο φτωχολόγος του Θεού", "Ο Χριστός ξανασταυρώνεται" κ.α. Τα μυθιστορήματά αυτά μεταφράστηκαν σε πολλές γλώσσες, γνώρισαν μεγάλη επιτυχία και πρόβαλαν σε διεθνή επίπεδο την καλύτερη πνευματική Ελλάδα. Ο Καζαντζάκης μαζί με τον καθηγητή Ιωάννη Κοκκιδή μετέφρασαν ολόκληρη την "Ιλιάδα" του Ομήρου και την "Οδύσσεια". Ο Νίκος Καζαντζάκης πέρασε τα τελευταία χρόνια της ζωής του στη Γαλλία. Πέθανε στα 1957 στη Γερμανία, μεταφέρθηκε όμως στην Ελλάδα και τάφηκε σε μια περβελη-πη θέση στο κάστρο της γενέτειράς του.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΒΑΦΗΣ (1863 - 1933)

Ο Κωνσταντίνος Καβάφης καταγόταν από την Κωνσταντινούπολη, αλλά γεννήθηκε, έζησε και πέθανε στην Αλεξάνδρεια. Για την Αλεξάνδρεια ο Καβάφης ήταν η μεγαλύτερη πνευματική φυσιογνωμία. Γι' αυτό και χαρακτηρίζεται σαν κατ' εξοχήν Αλεξανδρινός ποιητής. Από την Αλεξάνδρεια επιβίβηκε σιγά-σιγά και στην Ελλάδα, σήμερα δε, ποιήματά του έχουν μεταφραστεί σε πολλές ξένες γλώσσες και ο Καβάφης θεωρείται σαν ένας από τους σημαντικότερους ποιητές, όχι μόνο της Ελλάδας, αλλά και της Ευρώπης. Γνωρίζοντας αγγλικά, γαλλικά και ελληνικά έγινε κάτοχος της φιλολογίας όλων αυτών των γλωσσών. Έχασε στο Αζερβαϊτζάν της Αγγλίας και στην Πόλη. Στην Αλεξάνδρεια εργάστηκε σαν υπάλληλος των Αρκευτικών συστημάτων στο τότε Αιγυπτιακό Υπουργείο Δημοσίων Έργων. Ποτέ δεν εξέδωσε τα ποιήματά του σε βιβλία. Τα κυκλοφορούσε σε φειν-βολάν και τα μοίραζε σε φίλους του. Η ποίηση του στην αρχή ήταν πρωτόγνωρη και γι' αυτό στην αρχή αντιμετώπιζε επιφυλακτικότητα. Σιγά-σιγά όμως επιβλήθηκε. Ο στίχος του ήταν λιτός, ασπίλιστος. Τα θέματα του ήταν ιστορικά, φιλοσοφικά γεμάτα ειρηνία, σεαυτιστικά. Ο Καβάφης εμπνεύσταν από την Αρχαία Ιστορία, και το νόημα των στίχων του ήταν πολλές φορές συμβολικό. Η ποίηση του χαρακτηρίζεται ασπίλιστη δηλαδή χωρίς μέτρο και ομοιοκαταληξία. Μερικές φορές ξέφηνε με την τόλμη της, γιατί συχνά εμπνεύσταν από την ομορφολογική ιδιοσυγκρασία του. Η ποίηση του είναι αυστηρά ανθρωποκεντρική. Στα τελευταία χρόνια η ποίηση του Καβάφη ερμηνεύτηκε με πολλές αμφοιβητικές και με κοινωνιολογικά κριτήρια που συχνά έφταναν στην υπερβολή. Ο Καβάφης είναι ασφαλώς ένας από τους μεγαλύτερους ποιητές μας και ο μόνος ίσως με τόσο μεγάλη παγκόσμια απήχηση. Πέθανε στα 1933. Δύο χρόνια αργότερα κυκλοφόρησε η πρώτη πλήρης συλλογή των ποιημάτων του.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ

Από τις μεγαλύτερες ποιητικές φωνές της σύγχρονης Ελλάδας. Γεννήθηκε στη Λευκάδα το 1884 και πέθανε στην Αθήνα το καλοκαίρι του 1951. Τέλειωσε το Γυμνάσιο στα 1900 και από τότε ήταν ποιητής με τέλεια τεχνική συγκρότηση και με πραγματοποιήσιμες αξιωματιστές. Ο Άγγελος Σικελιανός παντρεύτηκε την Εύα Πάλμπερ και ο γάμος αυτός υπήρξε σημαντικό γεγονός στη ζωή του. Απερίπατος οικονομικά έφυγε στην Αίγυπτο απομονωμένος σε μια έρημο έγραψε το πρώτο του ποιητικό του έργο «Αλαφροίκαιτοι». Αργότερα άρχισε να δίνει διαλέξεις στην Αθήνα, έχοντας σαν κεντρικό νόημα την Αρχαία Ελλάδα. Συνέλαβε την ιδέα μιας παγκόσμιας συναδέλφωσης μέσω της Δελφικής ιδέας. Με την οικονομική βοήθεια της γυναίκας του οργάνωσε το 1927 τις «Δελφικές Εορτές» στους Δελφούς, που ο πυρήνας τους ήταν η παράσταση τραγωδιών του Αισχύλου στο Αρχαίο θέατρο των Δελφών και που προκάλεσαν το παγκόσμιο ενδιαφέρον. Το 1930 οι γιορτές επανελήφθησαν με μεγάλη επιτυχία. Ο Σικελιανός αγάπησε την Ελλάδα και η αγάπη του αυτή ήταν διάχυτη στο έργο του. Όταν αναφέρεται στη Σύγχρονη Ελλάδα, το φως της, τα τοπία της, τη γραμμή της, τους ανθρώπους της. Ο ποιητής είναι φωτεινός ξεκίθαρος από λαμπρές εικόνες. Παράλληλα όμως διακρίνουμε και τον φιλοσοφημένο ποιητή, που βυθίζεται στη θρησκευτική αρχαιότητα, στα μεταφυσικά οράματα και στη χριστιανική πίστη. Η γλώσσα που χρησιμοποιεί είναι ρωμαλέα και η στιχυουργική του δεξιότητα ολοφάνερη. Άλλες φορές είναι απρόσιτος και πυκνός και άλλες φορές λιτός και διαυγής. Ο Σικελιανός είναι ο ποιητής που γνώρισε και ύμνησε περισσότερο απ' όλους την ελληνική φύση. Είναι εκείνος που έδειξε αμέσως στους ποιητές ομορφότες των βουνών μας, των κάμπων μας, των κοιλάδων μας και των λιμνών μας. Η τιτλαδόση την ελιά, το αμπέλι, τα κοπάδια των αρνιών, τη ζωή του χωριού. Έκλεψε μια θαυμάσια γλώσσα γεμάτη χρώμα, εικόνα, χροιά, εστιακό, ύμνησε τις εορτές, τη γέννηση του Χριστού, τα Πάθη, την Ανάσταση. Έγραψε για τον ελληνικό λαό και για ολόκληρη την παγκόσμια παράδοση και τέχνη. Τα ποιήματά του είναι πάντα υγιεινά, φως ελληνικό, ενθουσιαστικό, αιχμηρό, αλλά πάντα στη ζωή, στην Ελλάδα και στα ιδανικά της. Ο Σικελιανός πάντα χαιρέται καθέτι το γαρό και το όμορφο και πάντα προσπαθεί να καλύψει το αήσιο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΙΤΣΟΣ

Γεννήθηκε στη Μονεμβασιά το 1909 και πέθανε το 1990. Εκεί τελείωσε το δημοτικό και γυμνάσιο στο Γύθειο. Λόγω υγείας όμως τον ανάγκασαν να καταφύγει σε διάφορα σανατόρια και τελικά να εγκατασταθεί στην Αθήνα. Στην Αθήνα εργάστηκε σαν αυτοδίδακτος σκηνοθέτης στην εργατική λέσχη και σαν ηθοποιός και χορευτής σε διάφορες επιθεωρήσεις.

Το 1934 προσλήφθηκε σαν διοριστής τυπογραφικών δοκιμίων στον εκδοτικό οίκο Γκοβόστη.

Το 1933 προσχώρησε στο εξωκομματικό πολιτικό κόμμα των πρωτοπόρων, το 1942 στο Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο και τέλος έγινε μέλος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος.

Ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος τιμήθηκε με το κρατικό βραβείο ποίησης και το βραβείο Λένιν. Ο Γιάννης Ρίτσος εκτός από την πρωτότυπη εργασία του, έχει μεταφράσει και κείμενα της Ναζιμ Χικμέτ, Ηλία Έρεμπουργκ, Αλέξη Τολστόι καθώς και πολλών Τσέχων, Σλοβάκων και Ρουμάνων ποιητών. Η ποίηση του Γιάννη Ρίτσου είναι άνηση ποιητικά, όπως όλων των παλυγράφων ποιητών. Είναι ωστόσο σε τελική εξέταση μια από τις κορυφαίες στιγμές του νεότερου Ελληνικού λυρικού λόγου και κατατάσσει τον ποιητή στους μεγαλύτερους της Ευρώπης του τελευταίου μισού αιώνα.

Κάποια από τα έργα του:

Ο άνθρωπος με το γρανιτάλι

12 ποιήματα για τον Καβάφη

Ραμιοσύνη

Ελένη, 18 λιανουτράγουδα της πικρής πατρίδας,

Ύμνοι και θρήνοι για την Κύπρο, Χάρτινα,

Ημερολόγιο εξορίας, Όνειρο καλοκαιρινού μεσημεριού,

Συντροφικά τραγούδια, Ερωτικά και άλλα πολλά.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

Είναι ο νεότερος εθνικός ποιητής μας και μια από τις πιο σημαντικές πνευματικές φαινογενεές του τόπου μας, στον οποίον χρωστάμε τη θεμελίωση της νέας λογοτεχνίας μας.

Γεννήθηκε στις 13 Ιανουαρίου 1859 στην Πάτρα. Σε ηλικία 8 ετών πήγε να μείνει στο Μεσολόγγι, όταν έλασε τους γονείς του. Εκεί τελείωσε τις γυμνασιακές του σπουδές.

Το 1875 ήρθε στην Αθήνα και γράφτηκε στη Νομική σχολή. Παράλληλα εργαζόταν σε διάφορα περιοδικά και ύστερα σαν συντάκτης σε διάφορες εφημερίδες.

Η εργασία του στις εφημερίδες δεν ήταν μόνο επαγγελματική, αλλά και λογοτεχνικής μορφής. Τα γράμματα, η ποίηση, η κριτική, η τέχνη τον απασχολούσαν τόσο πολύ ώστε τελικά εγκατέλειψε τη νομική.

Έγραψε χρονογραφήματα στην "Ακρόπολη" και στο "Εμπρός". Επίσης κατέχε τη θέση του Γενικού γραμματέα στο Πανεπιστήμιο.

Η ποίηση του Παλαμά είναι ένας ωκεανός όπου ταυτίζονται το επικό, το λυρικό, το δραματικό και το φιλοσοφικό.

Ο Παλαμάς χαρακτηρίζεται τριμερές και λεπτός, ζωγραφικός και αισθηματικός στα λυρικά του ποιήματα. Έχει όμως κυρίως να γίνετα μεγαλόπνοτος και προφητικός.

Η πατριωτική και ρομαντική αίσθησή του μετapaναστασιακού Μεσολογγίου, που το είχαν μεταβάλει σε θρόνο, η εξορία και ο θάνατος του Βέρμιν, έπαιξαν σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση της προσωπικότητάς και της ποιητικής του Παλαμά.

Ήταν λάτρης της λαϊκής παράδοσης γι' αυτό και βάλθηκε να αξιοποιήσει αισθητικά τα στοιχεία και τα ιδανικά που τη συγκροτούσαν: ήθη και έθιμα, παραδόσεις, τη λαϊκή γλώσσα όπως είχε διασωθεί στα τραγούδια, στα παραμύθια και στα άλλα είδη της λαϊκής λογοτεχνίας.

Ανέθεξε στα βιβλία του τον πλούτο της γλωσσικής παράδοσης ενός προικισμένου και εκφραστικά ανεξάντλητου λαού.

Το έργο του είναι η αποθέωση του νεοελληνικού γλωσσικού θησαυρού.

Ο Παλαμάς γνώρισε στο ελληνικό κινού τα νέα ποιητικά και πνευματικά ρεύματα, πολέμησε τις ξεπερασμένες εκδηλώσεις ρομαντισμού και τους υπερασπιστές της καθαρεύουσας.

Στον Παλαμά ανήκει η τιμή πως ανακάλυψε τον Κάλβο. Τέλος καλλιέργησε με ιδιαίτερη αγάπη τη μετρική, έχοντας ως βάση τον αιμβικό δεκαπεντασύλλαβο των δημοτικών τραγουδιών, τον εθνικό στίχο, όπως τον αποκαλούσε.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ

Ο μεγαλύτερος ποιητής του περασμένου αιώνα μας. Αρχηγός της Επαινετικής σχολής, ηγέτης του νεοελληνικού έμμετρου λόγου και τέλος Εθνικός ποιητής της Ελλάδας, και γιατί έγραψε τον Εθνικό ύμνο, και γιατί θεμελίωσε τον Ελληνικό ποιητικό λόγο, και γιατί ύμνησε τον εθνικό αγώνα της Ανεξαρτησίας. Γεννήθηκε στη Ζάκυνθο το 1798 και πέθανε στη Κέρκυρα το 1857.

Ο πατέρας του ήταν άρχοντας. Έτσι παρότι έμεινε ορφανός σε νεαρή ηλικία, τα άρθρα οικονομικά του του επέτρεψαν να συνεχίσει τις σπουδές του.

Τα ενδιαφέροντά του ήταν φιλολογικά, δεδομένου ότι από μικρός στοιχειογύρισε ο διός. Η λαμπρή άνθηση της Ιταλικής Φιλολογίας δεν τον άφησε ανεπηρέαστο.

Μλούισε θαυμάσια Ιταλικά και τα ποιήματά του τα έγραφε στα Ιταλικά.

Το 1818 χραίστηκε να γυρίσει στη Ζάκυνθο. Η γνωριμία με τον Σπύρο Τρικούπη του έπεισε ότι πρέπει να γίνει Έλληνας ποιητής, να γράφει στην Ελληνική γλώσσα και μάλιστα στη γλώσσα του λαού, στη δημοτική.

Αρχισε τότε να διαβάζει Χριστόπουλο και να μελετάει δημοτικά τραγούδια.

Το πρώτο του ποίημα ήταν η "Σανθούλα". Το 1823 έγραψε τον "Ύμνο εις την Ελευθερία" που τυπώθηκε τον επόμενο χρόνο στο Μεσολόγγι.

Τον ίδιο μήνα στο Μεσολόγγι πέθανε ο Λόρδος Βίλσον, στον οποίο ο Σολωμός αφιέρωσε συγκινητικό ποίημα.

Ζώντας την πολιορκία του Μεσολογγίου προέκυψε η ποιητική σύνθεση "Ελεύθεροι πολιορκημένοι".

Το 1828 πηγαίνει στην Κέρκυρα, σημαντικό πνευματικό κέντρο της εποχής. Εκεί ζει σαν αρχηγός ενός κύκλου από πνευματικούς ανθρώπους με μεγάλη μόρφωση με προοδευτικές και φιλελεύθερες ιδέες με αισθητική κατάρτιση και ανωτάτης αξιώσεις.

Η φήμη του ήταν τόσο μεγάλη, έτσι ώστε όταν μαθεύτηκε ο θάνατός του, όλος ο λαός τον πένθεισε. Το θέατρο της Κέρκυρας έκλεισε, η Ιόνια Βουλή σταμάτησε τις εργασίες της και το πέθος για τρεις ημέρες έγινε δημοσίον.

Ο Σολωμός έδειξε ότι η ποίηση πρέπει να έχει τιμωρότητα. Πέριε μια θαυμαστή ισορροπία πνεύματος, κοίτης, ιδέας, αισθημάτων, γλώσσας με μισανόητης, Έδωκε ποιητικό νόημα στην Επαινετική. Επέδρασε να γράφει και να αναγράφει τις ποιητικές του συνθέσεις με φιλία, σε σχεδιάσματα, ώστε να πετύχει να συνδυάσει την πιο τέλεια μορφή με το πιο εύηχο περιεχόμενο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

Μια από τις επιβλητικότερες μορφές της νεοελληνικής λογοτεχνίας. Πατριάρχης του πεζού μας λόγου, ως προς τη συμβολή του στη Νεοελληνική Γραμματεία και άγιος των γραμμάτων μας ως προς τη ζωή του.

Μια ζωή ταπεινή, ανεκτική χωρίς χαρές, χωρίς διακρίσεις, γεμάτη ευλάβεια και ασκησιμό, μορασμένη ανάμεσα στις φρεσές συνεισκιές της Αθήνας και στο ταπεινό σπίτι του νησιού του στη Σκιάθο.

Ο Παπαδιαμάντης γεννήθηκε στη Σκιάθο το 1851. Γιος παπά, μεγάλωσε με το φόβο του Θεού και εφοκισώθηκε νωρίς με τα εκκλησιαστικά πράγματα, τη θρησκευτική ατιμόφορα, τις λειτουργίες κ.α. Όλα αυτά του διαμόρφωσαν μια χριστιανική ιδιοσυγγρασία που τη διατήρησε μέχρι το τέλος της ζωής του. Για λίγους μήνες έμεινε ευαγγελικός στη μονή Ευαγγελισμού στη Σκιάθο, και λίγο καιρό σαν καλύτερος στο Άγιο Όρος. Φοίτησε στο γυμνάσιο στη Χαλκίδα και στη συνέχεια γράφτηκε στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου. Σπούδαζε μυθιστορημάτα του «Μετανάστης», «Εμποροι των Εθνών», Γερτρούλλα». Ειδιαιτέρως στα δαγγήματα. Τα θέματά του είναι κυρίως θρησκευτικά. Οι ιστορίες του διαδραματίζονται στη Σκιάθο ή στις Αθηναϊκές συνοικίες.

Ο Παπαδιαμάντης ξέρι να θαγατεί με μαεστρία, να πλάθει και να κινεί τα πρόσωπά του με επιδεξιά και να συναγνώσει τον αναγνώστη με όλους εκείνους τους τρόπους, που αποτελούν προνόμιο των μεγάλων, των γεννημένων συγγραφέων. Η γλώσσα του είναι καθαρεύουσα. Έχει γλωσσική μαγεία και ένα φραστικό κλώτσι που πλάθειται αραιουργηματικά μέσα στο προσωπικό ύφος του Παπαδιαμάντη. Όσο ζούσε δεν είχε τη χαρά να δει ούτε ένα τυπωμένο βιβλίο του. Μετά το θάνατό του βγήκαν κατά καιρούς μερικές συλλογές δαγγήμάτων του.

Ο Παπαδιαμάντης εκτός από δαγγήματα έγραψε θρησκευτικές πραγματείες και λίγα ποιήματα.

